

ישראל הרחצה באגם אסורה

בעוד שבארצות הברית נערך ויכוח משי פטי גדול בשאלה, אם צנזורה על סרטים ומחזות אינה מהווה פגיעה בסעיף התחוקה המבטיח לכל אזרח את חופש הדיבור, קיבל לו אזרחי ישראל את הידיעה על קיצוץ קטע מן הסרט הדאני בת אדם (העולם הזה 802) בשלח נפש גמורה. נראה כי רק בלב מעטים קיים איזה שהוא ספק לגבי ערכי של הצנזורה בחברה האנושית. אפילו ד"ר בר אגודת שוחרי הסרט הטוב הודה, במכתב חזר שנשלח למערכת העתונים, כי אכן יש צורך לבדוק את רמת המוסרית של סרטים בטרם יורשו בהצגה, אבל כי במקרה של בת אדם עשתה הצנזורה הישראלית, שבראשה עומד פקיד ממשלתי ותיק, יעקב אברירי, משגה חמור.

סוענת האגודה: יש לאסור הצגת סרטי טים הוליבוודיים מסויימים שהם, לדעתה, פורנוגרפיים ובלתי מוסריים. בשום נתיב אסור היה לקצץ מן הסרט הדאני.

ערווה או אלימות. האופן בו נעשה הקיצוץ הצביע לא רק על סגמים רציניים שבצעם קיום הצנזורה, כי אם הוכיח כמ' יחד את אי יעילותה של המועצה לביקורת סרטים ומחזות שלידי משרד הפנים.

מועצה זו מורכבת מתנדבים מספר. הם מקבלים לקריאה את עלילות הסרטים ו-24 תמונות מכל סרט. באם נראה להם, מן הע' לילה או התמונות, כי הסרט מכיל ערווה או אלימות ואכזריות או פגיעה במעצמה זרה או בעם היהודי, הם מאלצים את מפיץ הסרט להציגו בפניהם בבית קולייץ ירושלמי. לעתים רואים הצנזורים סרט אחד חמשיש פעמים עד שהם מחליטים אם רצוי להציגו.

"לכל הקהל". במקרה של בת אדם הסתפקו הצנזורים בקריאת העלילה, וכיוון שבלי ספק גם הכירו את הרומאן הנודע (מאת אנדרסן נקסה) עליו מושתת הסרט, התירוהו להצגה "לכל הקהל", כלומר למ' בוגרים ולילדים. זאת למרות העובדה שה' סרט בהחלט אינו מתאים לילדים ולנוער. שלוש שבועות הוצג הסרט בלי הפרעה. באחד הימים קיבל הצנזור הודעה מפי אחד

הטאים אלה, בעוד שאפיוודה שביעת מצי גה את ה"חטא השמיני". אלא שאת האפיוודה האחרונה קיצץ המפיץ, והסרט מסתיים עשר דקות לפני סופו המקורי.

אשה ונתח גבינה. הטובה באפיוודות היא הנאווה, מבויימת בידי קלוד (שטן הב' שריט) אוטון-לארה. בקטע זה, מישל מורגן היא בת אצילים שירדה מנכסיה, הולכת לנ' שפיה מפוארת, נחשדת בגניבת יהלום, אבל, כאשר נערך אצלה היפוש, מתגלה כי גנבה רק כריכים אחדים כשביל אמה הזקנה (פרנ' סואו רוזה). הקטע המכבד ביותר הוא הזול: נות: אודות בעל, אשה ואורח הישנים במטה אחת ונתח גבינה בארון — והיחסים בין כולם.

שאר הקטעים נראים כאילו נכתבו ובווימו כלאחר יד, אף על פי שבאפיוודה הקנאה, המבויימת בידי רוברטו רוסוליני ניכרת ידו המומחית של הבמאי הגדול.

המלאכים ושוודי הים

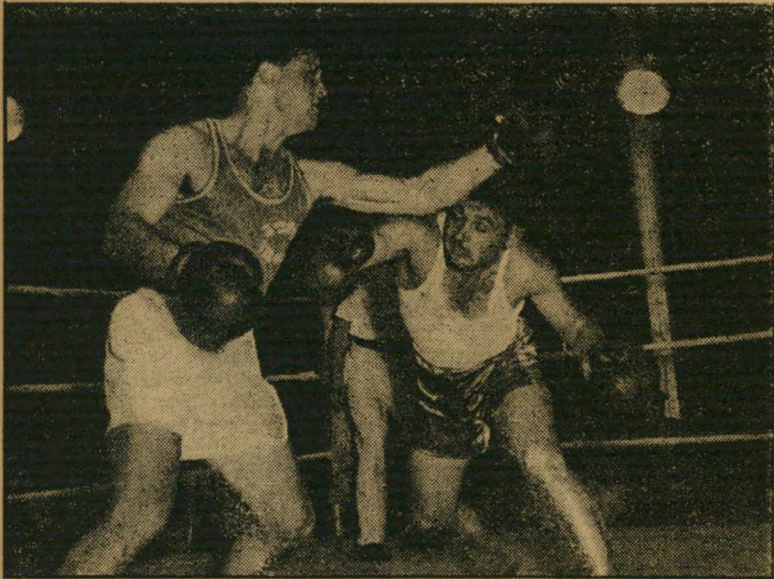
"שוודי הים" שבסרט הם אנשי קבוצת כדור-בסיס. הקבוצה רובצת במקום האחרון בליגה האמריקאית. זאת בגלל מנהגו של המאמן וראש הקבוצה גאפי (פול דאגלאס) לגדף ולחרף את חשקו, השופטים ועיתונאי הספורט, לעתים אף להנחית לאחדים מהם סנוקריות.

באחד הלילות, בעת שגאפי מטייל על פני המגרש הריק, הוא שומע מלאך הדובר אליו ממרום. טוען המלאך (לשעבר שחקן כדור בסיס): לשונו החרפה והתנהגותו הפרועה של גאפי הם בעוכרי הקבוצה. אם ישנה את דרכיו, יטהר את פיו, תעזור לקבוצתו קבוצת כדור בסיס שמימית לזכות באליפות. רק לאחר מאמצים כמעט נואשים מצליח המאמן חריף הבטוי לסגל לעצמו אוצר מלים יותר ספורות, מקחיל לקלל את השופטים בבטויים שקספיריים. בזכות כל זאת עולה קבוצתו מן המקום השמיני בליגה למקום הראשון.

כהן, רב וכומר. עוד מעורבים בעלילה הזאת: גיט לי בתפקיד של עתונאית, קינן ויין כקריין ספורט ודונה קורקוראן בת ה-8, בתפקיד של חובבת בייסבול צעירה המתפללת לנצחון הקבוצה ורואה את המלאכים כמו

איגרוף נוק-אאוט מוחלם

קהל האלפים ששילשל את כספו (1-2 ל"י לכרטיס) לקופת הוירטהרון הרמתגני, עשה זאת על-סמך המודעות שהבטיחו לו "תחרות איגרוף בין נבחרות חיפה ותל-אביב". אך אם למאורעות שהתנהלו על זירת הקרקס היה דמיון כלשהו לתחרות איגרוף, הרי היה הדמיון מקרי בלבד.

חיים וייספיש (מכבי חיפה) נגד חיים גרינברג (בית"ר תל-אביב) 1100 ל"י תוצאה גרושה

כאשר הפך משה ("מוסי") ליטבק את בעיטת ה-11 מטר לשער, חיך גינבורג: "לעזאזל הבריאות, העיקר הנצחון".

נשיקות וחיבוקים. הסיום היה מס' תיע. מיד עם שריקת השופט יעקב מצלר, הת' פרצו אלפי רחובותיים למגרש והמסירו מסר נשיקות וחיבוקים ל-11 המנצחים שנישאו על כתפיים לחדר ההלבשה.

תקרית נוספת אותו יום: פתח-תקוואי אחד ניגש לשופט, הנחית לו שתי מהלומות מוח' צות בפניו. התגובה: קהל רחובותי מרוגז החזיר למכה, שילח אותו לכית החולים.

יחסים בינלאומיים פי. סום

אין זה סוד שהספורט הישראלי אינו מעו' רר התלהבות רבה בארצו. רמתו הירוודה והעניונית הרבות של קברניטיו, היה תמיד את המכשול העיקרי להתקדמותו. אין צורך להוסיף כי שמו הטוב של הספורט הישראלי אינו הולך לפניו בארצות חוץ.

החודש הגיעו שני מאורעות הקשורים ב' ספורט הישראלי לכותרות כמה מעתוני אי' רופה. לא היו אלה שיאי עולם שהושגו על ידי ספורטאי הארץ או נצחון באליפות חד' שובה. זאת עדיין אין איש מעלה בדמיונו. שני המאורעות היו קרבות שלא נערכו כלל על מגרש הספורט. האחד היה בין ישראל לרומניה, השני בין ישראל לבלגיה.

רומניה ביטלה, ברגע האחרון ממש, את אשרות הכניסה לטניסאיה-שולחן הישראליים, ביצעה על ידי כך הסרה חמורה של החוק הבינלאומי. לאחר מכן, התחרטה, הביעה נכר' נות להסיר את הענין. או היה כבר מאוחר מדי. החכסית היה שקוף וערומי. ישראל מחתה, הריצה מברקים, אך קולה לא נשמע אף בהד הנקישות העדינות של הכדור הלבנ' בן השמשך לקפץ על שולחנות בוקארשט. הרומנים וכו' לנצחונות גדולים. ישראל היתה קטנה מכדי שתוכל להפריע להם.

אולם כאשר הפעל יצא מישראל, שינה העולם את טעמו. לבלגיה הגיעה הזמנה מאחד מעסקני הכדורגל בארץ, ביקשה את קבוצת מיליונאה לבקר בישראל. התשובה היתה חי' בית. אלא שלאחר אי-הבנה בין המזומין לבין מכבי והפועל ת"א, נשלח ממברך דחוף בו הודיעו לבלגים על ביטול התכנית. הסערה שקמה היתה לסופה משתוללת. כל עתוני בלגיה רעמו, השמיצו את המדינה החצופה, דרשו את ניתוק היחסים הספורטאיים עמה. תוצאה ראשונה לריב: מכבי בלגיה לא ישגר משלחת למכביה בישראל.

3:4 לטובת רחובות.

בתחרות הראשונה לא התיצב המתאגרף התל-אביבי. בשניה הסיר נציג תל-אביב, לוי בן-ציון, את כפפותיו לאות מחאה נגד ה' שופט. אם רגליו תדרכנה שנית על זירת איגרוף, לא תהיה כל סיבה מדוע לא יחליט להדגים ריקוד רומבה במקום להתאגרף.

וכאשר כבר הלמו המתחרים באמת איש ברעהו, מוטב היה אילו לא הפיעו — או שהיו מופיעים במקום זה בתחרות חצי-הי' תולית של תנועת נוער מפגר. הנוק-אאוט היחידי הושג על-ידי איש תל-אביב אברהם ("שוגר") לוי. כשמתנגדו החיפאי נפל על הרצפה, רמו לו מאמנו לא לקום לפני ספי' רת העשר.

במקום התחרות במשקל כבד, באה הפתעה בינונית: המתאגרף החיפאי החליט לא להי' פיע. כמה דקות לפני כן נראה ליד הזירה, מנהל ויכוח עירני עם חבר לנבחרת.

רוב הויכוח נגרמו בגלל ריח נוחח שעלה באף המתאגרפים, העבירים על דעתם הספור' טאית. היה זה ריח הנסיעה לחוף-לארץ. כל מתאגרף רצה לנסוע, כל אגודה התקנאה ביריבתה. וכמו תמיד, כשאגודות הספורט לוחמות זו בזו, גרמה קנאת הספורטאים לריבוי הרקבון.

הדבר היחידי שהצטיין ברמתו הבינלאומית (המובטחת על-ידי המארגנים) היו החבלים של הזירה. תוצאות המיפגש: נוק-אאוט מוח' לט לאיגרוף הישראלי.

כדורגל

הנצחון המפתיע

כשעבר ביום ששי חובב הכדורגל הרחר' בותי ברחוב, ונתקל במודעות הצעקניות, ה' מודיעות על תחרות חצי-הגמר בגביע העצמי' אות, עלה טעם מריר בסיו. ברור היה לו שקבוצתו החזקה תפסיד הפעם בגלל הרכב לקוי.

ואמנם זאת היתה המציאות: שני שחקני מכבי, שנפצעו במשחק ליגה קודם, ושחקן אחר שנענש על ידי אגודתו, הודיעו שאין ביכולתם להוסיע למשחק. מרכיבי הנבחרת התחכבו כיצד להרכיב קבוצה שתוכל להפסיד בכבוד.

אולם ביום השבת עבר משב רוח מרענן בעיר, יחוקאל הר-מלך ויהודה ("שנוציי") שרגו, החליטו בכל זאת לשחק. מעתה היה ברור: המשחק יהיה יותר מרתק, סיכויי הרחובותיים גברו. אכן, כבר 30 דקות לפני תחילת התחרות, ציפו 6000 צופים נלהבים לעליית שתי הנבחרות לשדה. היה זה שיא מקומי לגבי העיר הקטנה.

* ריווח מהכנסות הקופה: 1100 ל"י.

התמונה שנפסלה מתוך "בת אדם" 24 תמונות מכל סרט

הצופים, שנפגע קשות מתמונה עדינה בס' רט בה נראית השחקנית הראשית טוביה מאס רוחצת ערומה בנהר. מיד הריצה הצנ' זורה מכתב בהול אל מפיץ הסרט, דרשר ממנו לקצץ את התמונות הנוראות.

העולם הזה: היום מות הסוכן

סרטים שבעת החטאים

שבעת החטאים הגדולים הם: הקמצנות, הכעס, העצלות, התשווקה, הקנאה, הגאווה ו' הוללות. שש אפיוודות, מבויימות בידי ששה במאים צרפתים ואיטלקיים, מדגימות